

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 16.2.2011
KOM(2011) 67 wersja ostateczna

2011/0035 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

z dnia [...] r.

ustalająca stanowisko, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w odniesieniu do wniosku w sprawie zmiany załącznika A do Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (TZO) na piątym posiedzeniu Konferencji Stron

UZASADNIENIE

Konwencję sztokholmską w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (TZO) ¹przyjęto w maju 2001 r. po zakończeniu trzyletnich negocjacji prowadzonych w ramach Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP). Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie² są Stroną konwencji³ a jej postanowienia wdrożono do prawa UE rozporządzeniem (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. dotyczącym trwałych zanieczyszczeń organicznych i zmieniającym dyrektywę 79/117/EWG⁴ (zwanym dalej rozporządzeniem w sprawie TZO).

Nadrzędnym celem konwencji sztokholmskiej jest ochrona zdrowia ludzi i ochrona środowiska przed trwałymi zanieczyszczeniami organicznymi (TZO). W szczególności konwencja odwołuje się do podejścia zapobiegawczego, które ustanowiono w zasadzie 15 Deklaracji z Rio w sprawie środowiska i rozwoju z 1992 r. Wymienioną zasadę wdrożono w art. 8, który ustanawia zasady dodawania kolejnych chemikaliów do załączników do konwencji.

Dziewięć produkowanych w sposób zamierzony chemikaliów, początkowo wymienionych w załączniku A do konwencji sztokholmskiej (aldryna, chlordan, dieldryna, endryna, heptachlor, heksachlorobenzen, mireks, toksafen i polichlorowane bifenyle (PCB)), podlega zakazowi produkcji i stosowania, z wyjątkiem ogólnych lub szczególnych wyłączeń. Ponadto produkcja i stosowanie DDT, pestycydu nadal stosowanego w wielu państwach rozwijających się do ograniczania liczebności organizmów przenoszących malarię i inne choroby, są surowo ograniczone, jak ustanowiono w załączniku B do konwencji sztokholmskiej. Wreszcie trzy substancje (PCDD/PCDF, HCB i PCB), które mogą się tworzyć i uwalniać do środowiska w sposób niezamierzony, są wymienione w załączniku C. Grupę tych podstawowych substancji uzupełniło dziewięć dodatkowych nowych substancji (handlowa postać okta-BDE, handlowa postać penta-BDE, związki PFOS, chlorodekon, heksabromobifenyl, alfa heksachlorocykloheksan, beta heksachlorocykloheksan, lindan i pentachlorobenzen), które dodano do załączników decyzjami podjętymi w trakcie czwartej Konferencji Stron w maju 2009 r.

Na piątej Konferencji Stron w kwietniu 2011 r. ma zostać podjęta decyzja o dodaniu do załącznika A do konwencji sztokholmskiej nowej substancji (endosulfanu) wskazanego w 2007 r. przez Unię Europejską.

1. DODAWANIE NOWYCH SUBSTANCJI TZO DO ZAŁĄCZNIKÓW DO KONWENCJI

Zgodnie z art. 8 konwencji, Strony mogą składać do Sekretariatu wnioski o umieszczenie jakiejś substancji chemicznej w załączniku A, B lub C. Sekretariat sprawdza, czy wniosek zawiera wszystkie niezbędne informacje. Jeżeli wniosek jest zadowalający, przekazuje się go Komitetowi ds. Przeglądu Trwałych Zanieczyszczeń Organicznych. Wymieniony Komitet analizuje wniosek biorąc pod uwagę wszystkie dostarczone informacje. Jeżeli uzna, że spełnione są kryteria, dokonuje przeglądu wniosku i sporządza projekt profilu ryzyka.

¹ http://www.pops.int/documents/convtext/convtext_en.pdf

² Trzy państwa członkowskie UE (Irlandia, Włochy i Malta) nie dokonały jeszcze ratyfikacji.

³ Dz.U. L 209 z 31.7.2006, s. 1.

⁴ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 7.

Jeżeli w przeglądzie tym stwierdzi się, że w wyniku długiego obiegu środowiskowego dana substancja chemiczna może wywierać znaczący niekorzystny wpływ na zdrowie ludzi lub niekorzystne oddziaływanie na środowisko, wymagające globalnych działań, wnioskowi nadaje się dalszy bieg i sporządza ocenę zarządzania ryzykiem obejmującą analizę możliwych środków kontroli. Na tej podstawie Komitet ds. Przeglądu Trwałych Zanieczyszczeń Organicznych wydaje zalecenie, czy Konferencja Stron powinna rozważyć włączenie danej substancji do załącznika A, B lub C. Ostateczna decyzja podejmowana jest przez Konferencję Stron.

2. REGUŁY WPROWADZANIA ZMIAN W ZAŁĄCZNIKACH A, B LUB C

Zgodnie z art. 22 konwencji, zmian w załącznikach A, B lub C dokonuje się w drodze decyzji Konferencji Stron i wprowadza w życie w terminie jednego roku od daty powiadomienia o przyjęciu zmian w załącznikach A, B lub C przez depozytariusza, z wyjątkiem tych Stron, które zmiany do załącznika nie przyjęły.

3. SUBSTANCJA CHEMICZNA A PRAWO UE

Endosulfan podlega decyzji o niewłączaniu podjętej w dyrektywie Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin. Wszystkie substancje, które będą wymienione w załącznikach A, B lub C do konwencji sztokholmskiej⁵ muszą być umieszczone w rozporządzeniu w sprawie TZO, aby zagwarantować, że wdrożenie w UE odpowiada jej międzynarodowym zobowiązaniom. Poza kwestią ograniczeń dla niektórych substancji, instrumenty międzynarodowe zawierają również wymóg sprawozdawczości. Jest on także zawarty w rozporządzeniu. Aby zatem utrzymać zrozumiały ogólny obraz tego, w jaki sposób UE wypełnia swoje międzynarodowe zobowiązania oraz zagwarantować spójną sprawozdawczość, stosowne jest dodanie endosulfanu do odpowiedniego załącznika do rozporządzenia, nawet jeżeli substancja ta podlega w pełni lub częściowo ograniczeniom w innym akcie prawnym UE.

4. ZALECENIA KOMITETU DS. PRZEGŁĄDU TRWAŁYCH ZANIECZYSZCZEŃ ORGANICZNYCH

Komitet ds. Przeglądu Trwałych Zanieczyszczeń Organicznych postanowił na swoim piątym posiedzeniu w październiku 2010 r. zalecić włączenie technicznej postaci endosulfanu (nr CAS 115-29-7), związanych z nim izomerów (nr CAS 959-98-8 i 33213-65-9) oraz siarczanu endosulfanu (nr CAS 1031-07-8) do załącznika A do konwencji z określonymi wyjątkami oraz przedłożyć to zalecenie Konferencji Stron do rozważenia na posiedzeniu w dniach 25-29 kwietnia 2011 r., zgodnie z art. 8 ust. 9 konwencji.

Być może Konferencja Stron będzie musiała zdecydować o możliwym czasowym wyłączeniu w odniesieniu do niektórych Stron, aby umożliwić im stopniowe wykonanie obowiązku eliminacji endosulfanu, powiązanych z nim izomerów i siarczanu endosulfanu.

⁵ To samo stosuje się do substancji dodawanych do załącznika I, II lub III Protokołu EKG ONZ w sprawie TZO.

5. STANOWISKO UE

W świetle powyższego, w trakcie piątej Konferencji Stron konwencji sztokholmskiej Unia Europejska powinna poprzeć przyjęcie zmiany do konwencji sztokholmskiej polegające na dodaniu technicznej postaci endosulfanu, powiązanych z nim izomerów oraz siarczanu endosulfanu do załącznika A.

Wniosek

DECYZJA RADY

z dnia [...] r.

ustalająca stanowisko, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w odniesieniu do wniosku w sprawie zmiany załącznika A do konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (TZO) na piątym posiedzeniu Konferencji Stron

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji⁶,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspieranie na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania globalnych problemów środowiska naturalnego stanowi jeden z celów polityki Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska naturalnego, zgodnie z art. 191 Traktatu.
- (2) Dnia 16 listopada 2004 r. Unia Europejska ratyfikowała Konwencję sztokholmską w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (zwaną dalej konwencją) w oparciu o decyzję Rady 2006/507/WE z dnia 14 października 2004 dotyczącą zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych⁷.
- (3) Unia Europejska wdrożyła zobowiązania wynikające z konwencji do prawa UE rozporządzeniem (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. dotyczącym trwałych zanieczyszczeń organicznych i zmieniającym dyrektywę 79/117/EWG⁸ (zwanym dalej rozporządzeniem w sprawie TZO).
- (4) Unia Europejska przykładą dużą wagę do potrzeby stopniowego rozszerzania zakresu załączników A, B lub C do konwencji o nowe substancje, które spełniają kryteria klasyfikacji jako substancje TZO, uwzględniając przy tym podejście zapobiegawcze, aby osiągnąć cel konwencji i zobowiązanie podjęte przez wszystkie rządy na szczycie w Johannesburgu w 2002 r. dotyczące ograniczenia niekorzystnego wpływu chemikaliów do 2020 r.

⁶ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁷ Dz.U. L 209 z 31.7.2006, s. 1.

⁸ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 7.

- (5) Zgodnie z art. 22 konwencji, zmiany do załączników A, B i C do konwencji przyjmuje się decyzją Konferencji Stron i wprowadza w życie w terminie jednego roku od daty powiadomienia o zmianie przez depozytariusza, z wyjątkiem tych Stron, które poprawki nie przyjęły.
- (6) Po wskazaniu przez Unię Europejską w 2007 r. endosulfanu, Komitet ds. Przeglądu Trwałych Zanieczyszczeń Organicznych, ustanowiony na mocy konwencji, zakończył pracę nad przedmiotową substancją. Komitet ds. Przeglądu Trwałych Zanieczyszczeń Organicznych stwierdził, że endosulfan spełnia kryteria konwencji. Oczekuje się, że w trakcie nadchodzącej Konferencji Stron konwencji podjęta zostanie decyzja o włączeniu technicznej postaci endosulfanu, powiązanych z nim izomerów oraz siarczanu endosulfanu do załącznika A do konwencji. Można oczekiwać wniosków o określone wyłączenia (czasowe wyłączenia w odniesieniu do niektórych Stron) i UE powinna być przygotowana do rozpatrzenia takich wniosków w trakcie piątej Konferencji Stron.
- (7) Endosulfan podlega decyzji Komisji z dnia 2 grudnia 2005 r. dotyczącej niewłączenia endosulfanu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁹ oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję czynną¹⁰.
- (8) Zmiana załącznika A do konwencji polegająca na włączeniu technicznej postaci endosulfanu, powiązanych z nim izomerów oraz siarczanu endosulfanu będzie wymagać zmiany rozporządzenia w sprawie TZO. Zgodnie z art. 14 ust. 1 wymienionego rozporządzenia, w przypadku dodania nowych substancji w ramach konwencji, zmian w załącznikach do rozporządzenia można dokonać zgodnie z normalną procedurą komitetową ustanowioną w art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE uwzględniając przepisy jej art. 8.
- (9) Należy zatem poprzeć zmiany do załącznika A,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

W trakcie piątej Konferencji Stron konwencji sztokholmskiej Komisja powinna poprzeć w imieniu Unii Europejskiej przyjęcie zmiany do konwencji sztokholmskiej polegające na dodaniu technicznej postaci endosulfanu do załącznika A.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący
[...]*

⁹ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

¹⁰ Dz.U. L 317 z 3.12.2005, s. 25.